

Vergaderjaar 2008–2009

22 112

Nieuwe Commissievoorstellen en initiatieven van de lidstaten van de Europese Unie

Nr. 833

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 24 maart 2009

Op 4 februari ontving uw Kamer een fiche van werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC) over het herschikkingsvoorstel voor de richtlijn *bepijking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur* (hierna: RoHS)¹. Naar aanleiding van dit fiche vroeg het lid Jansen (SP) mij tijdens het Algemeen Overleg over de Milieuraad (19 februari), om schriftelijk terug te komen op de vraag om de CE-markering op elektr(on)ische apparatuur te vervangen door andere keurmerken à la het KEMA-keurmerk (Keuring Elektrotechnische Materialen Arnhem).

In het herschikkingsvoorstel van de RoHS-richtlijn worden bepalingen geïntroduceerd om de conformiteit van een product te beoordelen. Daarbij wordt aangesloten bij de systematiek van CE-markering. Dit wordt voorgesteld om het aantonen van conformiteit van een product aan de richtlijn eenvoudiger te maken en te harmoniseren.

De CE-markering is een aanduiding die aangebracht dient te worden op producten die vallen onder de zogenoemde Europese «Nieuwe Aanpak Richtlijnen». Dergelijke richtlijnen zijn gebaseerd op artikel 95 van het EG-verdrag en worden vastgesteld volgens de medebeslissingsprocedure van artikel 251 van EG-verdrag. De RoHS richtlijn is zo te betitelen als «Nieuwe Aanpak Richtlijn».

«CE» staat voor «Conformité Européenne». Met de CE-markering geeft de fabrikant of de importeur aan dat het product voldoet aan de wettelijke eisen zoals beschreven in de van toepassing zijnde Richtlijnen.

Alle producten met CE-markering – die dus voldoen aan de betreffende richtlijn(en) – hebben vrij toegang tot de gehele markt binnen de Europese Economische Ruimte (EER: de EU lidstaten plus Liechtenstein, Noorwegen en IJsland).

¹ TK 22 112 nr. 799.

Producten die niet voldoen aan de eisen en geen CE-markering hebben, mogen niet binnen de EER in de handel worden gebracht. Anderzijds mogen nationale overheden geen aanvullende eisen stellen, voor die gebieden die door de Europese regelgeving worden gedekt.

Op Europees niveau is aansluiting op de systematiek van de CE-markering een algemene werkwijze, die al toegepast wordt op alle producten die vallen onder nieuwe aanpak richtlijnen. Door deze harmonisatie van de conformiteitsbeoordeling van een product ontstaat een level-playingfield voor bedrijven en het past in het streven naar minder regels.

De keuze voor aansluiting bij de systematiek van CE-markering betekent dat van vervanging door andere (nationale) keurmerken geen sprake kan zijn. Vanzelfsprekend kan een individuele producent er wel voor kiezen om op vrijwillige basis een check uit te laten voeren door een keuringsinstituut als bijvoorbeeld KEMA. Echter, de CE-markering is het enige merkteken dat bevestigt dat het product in overeenstemming is met de toepasselijke eisen van de desbetreffende communautaire harmonisatiewetgeving die in het aanbrengen ervan voorziet.

Lidstaten houden overigens conform artikel 17 van het RoHS-voorstel markttoezicht (marktsurveillance) en kunnen -net als in de huidige situatie- controleren of producten aan de eisen voldoen. Het algemene uitgangspunt is echter het vermoeden van conformiteit. Een apparaat dat van CE-markering is voorzien, wordt vermoed te voldoen aan de voor dat apparaat geldende eisen gesteld in de van toepassing zijnde richtlijnen.

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. M. Cramer